

Utorok 23. novembra 2010

25. vyzdvihuje prácu Výboru SPZ pre sociálne veci a životné prostredie v súvislosti s jeho správou o detskej práci, ako aj jeho úmysel nechať vypracovať analýzu a zorganizovať diskusiu o životnom prostredí a sociálnej situácii v štátoch AKT;
26. víta aj správy a uznesenia o zmene klímy prijaté v roku 2009, vďaka ktorým SPZ upútalo pozornosť na kodanskom samite;
27. víta rastúce zapájanie sa nešťátnych subjektov do zasadnutí SPZ, ako ukázala rozprava vedúca k prijatiu uvedeného vyhlásenia z Port Moresby o súčasnej medzinárodnej kríze a správa hospodárskych partnerov o DHP predložená na zasadnutí SPZ v Ľubľane;
28. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, Rade AKT, predsedníctvu SPZ a vládam a parlamentom Českej republiky a Angoly.

Právne aspekty občianskeho práva, obchodného práva, rodinného práva a medzinárodného súkromného práva týkajúce sa Akčného plánu na vykonávanie Štokholmského programu

P7_TA(2010)0426

Uznesenie Európskeho parlamentu z 23. novembra 2010 o právnych aspektoch občianskeho práva, obchodného práva, rodinného práva a medzinárodného súkromného práva týkajúcich sa Akčného plánu na vykonávanie Štokholmského programu (2010/2080(INI))

(2012/C 99 E/04)

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 67 a 81 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 10. júna 2009 s názvom Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pre občanov (KOM(2009)0262), v ktorom sa zdôrazňujú jej priority v oblasti priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (PSBS) na roky 2010 až 2014, ako aj hodnotenie Haagskeho programu a akčného plánu (KOM(2009)0263) a s tým súvisiace výsledky v oblasti implementácie (SEK(2009)0765) a tiež so zreteľom na prínos národných parlamentov, občianskej spoločnosti a agentúr a orgánov EÚ,
- so zreteľom na dokument predsedníctva Rady z 2. decembra 2009 s názvom Štokholmský program – otvorená a bezpečná Európa v službách občanov (17024/09),
- so zreteľom na svoje uznesenie z 25. novembra 2009 o Štokholmskom programe ⁽¹⁾,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 20. apríla 2010 o akčnom pláne na implementáciu Štokholmského programu (KOM(2010)0171),
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 17. júna 2010 o justičnom vzdelávaní – Štokholmský akčný plán ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 285 E, 21.10.2010, s. 12.

⁽²⁾ Prijaté texty, P7_TA(2010)0242.

Utorok 23. novembra 2010

- so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,

- so zreteľom na správu Výboru pre právne veci a stanoviská Výboru pre medzinárodný obchod a Výboru pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa (A7-0252/2010),

- A. keďže PSBS spadá do spoločnej právomoci Únie a členských štátov,

- B. keďže článok 67 ZFEÚ kladie dôraz na rešpektovanie rôznych právnych systémov a tradícií a uľahčenie prístupu k spravodlivosti, najmä na základe zásady vzájomného uznávania, keďže toto si vyžaduje vzájomnú dôveru, na dosiahnutie ktorej je potrebné posilniť porozumenie medzi rozdielnymi právnymi tradíciami a postupmi,

- C. keďže odkedy Únia po prvý raz získala právomoc v oblasti spravodlivosti a vnútorných vecí a následne sa vytvoril PSBS, bol dosiahnutý obrovský pokrok v oblasti občianskeho súdnictva a pri navrhovaní a rozširovaní rôznych medzivládne uzatváraných zmlúv v oblasti medzinárodného súkromného práva; keďže Komisia teraz predkladá veľmi ambiciózný plán, ktorý reaguje na mnohé požiadavky Európskeho parlamentu v poslednom období,

- D. keďže vzhľadom na tento ambiciózný plán a veľké pokroky, ktoré EÚ už dosiahla v tejto oblasti, je načase sa pozastaviť a zamyslieť sa nad tým, aké kroky podnikáme v oblasti občianskeho práva, najmä s cieľom zaujať strategickejší a menej fragmentovaný prístup založený na skutočných potrebách, ktoré majú občania a podniky pri vykonávaní svojich práv a slobôd v rámci vnútorného trhu, a zohľadniť ťažkosti, ktoré vznikajú pri vytváraní právnych predpisov v oblasti spoločnej pôsobnosti, keď je len v malom množstve prípadov možné využiť harmonizáciu a keď sa treba vyhnúť ich prekryvaniu, a teda je potrebné dôsledne dodržiavať a prispôbiť rôzne právne prístupy a ústavné tradície, a tiež vytvoriť koncepciu pre prístup Únie v tejto oblasti s cieľom lepšie pochopiť, čo sa snažíme dosiahnuť a ako sa najlepšie vyrovnáť s problémami, ktoré treba riešiť, ako súčasť celkového plánu; keďže v prvom rade je dôležité sústrediť sa na zabezpečenie funkčnosti opatrení, ktoré už existujú, a na upevnenie dosiahnutého pokroku,

- E. keďže ak sa spätne pozrieme na výsledky, ktoré sa dosiahli v rámci PSBS, na prvom mieste stojí harmonizácia pravidiel medzinárodného súkromného práva, ktorá vo veľkej miere postúpila dopredu; keďže medzinárodné právo súkromné je výborným prostriedkom na vzájomné uznávanie a rešpektovanie iných právnych systémov a keďže existencia ustanovení o verejnom poriadku je poslednou ochranou národných ústavných požiadaviek,

- F. keďže harmonizácia alebo zblížovanie sú vhodné v určitých oblastiach, kde je žiaduce, ak nie nevyhnutné, vytvorenie spoločných noriem, napríklad v oblasti ochrany spotrebiteľa, ale v súvislosti s PSBS ich možno uplatniť len obmedzene,

- G. keďže koncipovanie európskeho zmluvného práva bude pre PSBS jednou z najdôležitejších iniciatív v nadchádzajúcich rokoch a jej výsledkom môže byť tzv. nepovinný 28. režim občianskeho práva ako alternatíva tradičného spôsobu harmonizácie právnych predpisov v špecifických oblastiach,

- H. so zreteľom na existenciu samostatných nástrojov a opatrení v oblasti procesného práva; opatrenia v týchto oblastiach sú z mnohých hľadísk kľúčové pri riešení cezhraničných sporov, keďže bez ohľadu na to, do akej miery je harmonizované hmotné právo, občania a podniky sa spravidla stretávajú s prekážkami vo forme vnútroštátneho procesného práva,

Utorok 23. novembra 2010

- I. keďže koexistencia rôznych právnych systémov v Únii by sa mala považovať za prednosť, ktorá slúžila ako inšpirácia právnym systémom na celom svete; rozdiely medzi právnymi systémami by však nemali predstavovať prekážku ďalšieho rozvoja európskeho práva; keďže explicitná a pojmová rozdielnosť, ktorá existuje medzi právnymi systémami, sama osebe nie je problematická; keďže je však potrebné riešiť nepriaznivé právne následky, ktoré z tejto rozdielnosti vyplývajú pre občanov; keďže koncepcia regulačného napodobovania alebo vzostupného prístupu ku konvergencii by sa mala uplatňovať prostredníctvom podpory ekonomickej a intelektuálnej komunikácie medzi rôznymi právnymi systémami; keďže schopnosť chápať odlišnosti medzi našimi právnymi systémami a vyrovnávať sa s nimi môže vzniknúť iba na základe európskej súdnej kultúry, ktorá čerpá z výmeny znalostí a komunikácie, štúdia komparatívneho práva, ako aj na základe radikálnej zmeny spôsobov výučby práva na univerzitách a účasti sudcov na svojom vzdelávaní a profesijnom rozvoji, ako je vysvetlené v uznesení Európskeho parlamentu zo 17. júna 2010, vrátane ďalšieho úsilia prekonať jazykové bariéry; hoci takýto prístup si vyžaduje čas, je potrebné o ňom uvažovať a plánovať ho teraz,
- J. keďže by sa medzitým mal na Európskej úrovni podporovať intenzívnejší dialóg a profesionálne kontakty, aby sa umožnili zmeny vo vyučovaní a programoch, ktoré sa určujú podľa potrieb právnikov, ich klientov a trhu ako celku; keďže v očakávanom oznámení Komisie o akčnom pláne európskej odbornej prípravy pre všetky právnické profesie by sa mali zohľadniť rôzne tradície a metódy výučby, ako aj rôzne potreby právnikov vykonávajúcich svoju profesiu v rôznych zemepisných oblastiach a oblastiach pôsobnosti, pričom by sa mala podporovať výmena najlepších postupov,
- K. keďže je veľmi dôležité, aby sa právnici podieľali na vytváraní európskej súdnej kultúry; keďže napriek tomu, že je jednoznačné, že členské štáty a vnútroštátne profesijné orgány sú v súlade so zásadou subsidiarity stále zodpovedné za stanovenie najvhodnejšej odbornej prípravy, ktorá bude reagovať na potreby právnikov a ich klientov v každom členskom štáte, a že vnútroštátne profesijné orgány majú najlepšie možnosti určiť tieto potreby, pretože sú bližšie právnikom a trhu, na ktorom fungujú, zohrávajú tieto orgány rozhodujúcu úlohu na európskej úrovni; keďže je nevyhnutné zapojiť a využiť existujúce štruktúry, najmä univerzity a profesijné organizácie; keďže je potrebná kompletná revízia justičného vzdelávania, odbornej prípravy právnikov a univerzitných vzdelávacích programov; keďže sa treba dôkladne zamyslieť nad tým, ako môže Únia účinne poskytovať pomoc v tejto oblasti, a povzbudiť príslušné vnútroštátne orgány, aby sa ujali tohto projektu,
- L. keďže ide o skutočnú európsku záležitosť a výzvu pre PSBS, ktorá by nemala byť vnímaná v rozpore s rozvojom a výučbou skutočnej európskej právnej kultúry,
- M. keďže odhodlanie „ položiť základy čoraz užšieho zjednocovania národov Európy “ zakotvené v preambule Lisabonskej zmluvy si vyžaduje skrátenie skutočnej a vnímanej vzdialenosti medzi Európskou úniou, právom EÚ a jej občanmi,
- N. keďže právo Únie musí slúžiť občanom, a to predovšetkým v oblasti rodinného práva a rodinného stavu,
- O. keďže Komisia musí zabezpečiť, aby štokholmský akčný plán skutočne odrážal potreby jednotlivých občanov a podnikov, najmä malých a stredných podnikov, posilnil Európu (z hľadiska mobility, zamestnaneckých práv, potrieb podnikov, rovnakých príležitostí), a zároveň podporoval právnu istotu a prístup k rýchlemu a účinnému vykonávaniu spravodlivosti,
- P. keďže v tejto súvislosti sa čoraz väčšia pozornosť musí venovať zjednodušeniu súdneho aparátu a súdneho systému a zabezpečeniu jasnejších a dostupnejších postupov, pričom sa musí zohľadniť potreba úspory nákladov, a to najmä v súčasnom hospodárskom ovzduší,
- Q. keďže v prípade, že sa nebudú uplatňovať jasné obmedzenia, dôraz kladený na slobodný výber strán v rámci nedávnych iniciatív EÚ týkajúcich sa citlivej otázky rodinného práva s nadnárodným dosahom prináša riziko, že sa vytvorí priestor pre neprijateľnú prax výberu najvýhodnejších jurisdikcií,
1. blahoželá Komisii k jej navrhovanému akčnému plánu;

Utorok 23. novembra 2010

2. domnieva sa však, že nastal čas na zamyslenie sa nad budúcim vývojom PSBS, a vyzýva Komisiu, aby začala rozsiahlu diskusiu zahŕňajúcu všetky zainteresované strany, a to najmä sudcov a právnikov;
3. vyzýva Komisiu, aby prostredníctvom hodnotenia vplyvu ex post urýchlene preskúmala opatrenia, ktoré už boli prijaté v oblasti občianskeho a rodinného práva, s cieľom posúdiť ich účinnosť a zistiť, do akej miery boli úspešné pri dosahovaní svojich cieľov a uspokojovaní potrieb občanov, podnikov a právnikov; domnieva sa, že zároveň by sa mal vykonať prieskum zameraný najmä na štátne ministerstvá spravodlivosti, právnické profesie, podnikateľskú obec a spotrebiteľské organizácie s cieľom zistiť, v ktorých oblastiach sú potrebné a žiaduce nové opatrenia na poli súdnej spolupráce v občianskoprávných veciach;
4. vyzýva Komisiu, aby konala na základe svojho uznesenia zo 17. júna 2010 o justičnom vzdelávaní a konzultovala pritom s Európskym parlamentom;
5. ešte raz zdôrazňuje potrebu využívať všetky dostupné prostriedky na obohatenie európskej súdnej kultúry, najmä právne vzdelávanie a právnu odbornú prípravu;
6. odporúča, aby výmenné programy typu Erasmus navrhované v akčnom pláne boli iba jednou zo sérií iniciatív posilňujúcich vertikálnu a horizontálnu komunikáciu medzi vnútroštátnymi a európskymi súdmi; upozorňuje na skutočnosť, že Európsky parlament zadá vypracovanie štúdie, v ktorej sa pristúpi k inventarizácii vnútroštátnych programov odbornej prípravy a škôl pre justičných pracovníkov s cieľom identifikovať najlepšie postupy v tomto odvetví;
7. konštatuje, že existujúce vnútroštátne vzdelávacie inštitúcie a siete ako „prvé línie“ uplatňovania práva Únie v členských štátoch, ktoré sú v priamom kontakte s vnútroštátnymi súdmi a súdnictvom, ako aj hlboké pochopenie národnej právnej kultúry a potrieb, by mali byť nástrojmi na rozvoj spoločnej európskej súdnej kultúry;
8. domnieva sa, že by bolo možné začať vytvorením pravidelného fóra, kde by sudcovia s rôznou úrovňou skúseností v oblastiach práva, v ktorých sa často riešia cezhraničné otázky, ako sú námorné, obchodné, rodinné právo a prípady osobnej ujmy, mohli diskutovať o nezrovnalostiach a ťažkostiach, s ktorými sa v poslednom období stretli, s cieľom podporiť diskusiu, nadviazať kontakty, vytvoriť prostredie komunikácie a spolupráce a pestovať vzájomnú dôveru a pochopenie; je presvedčený, že na tomto fóre by sa mohli zúčastniť aj právnici a univerzity;
9. domnieva sa, že Komisia by mala podporovať pokračujúci účinný dialóg a komunikáciu medzi európskymi profesijnými právnymi orgánmi a Radou advokátskych komôr a združení právnikov Európy (CCBE); je presvedčený, že by to mohlo predstavovať základ pre ďalšie cezhraničné iniciatívy profesijných orgánov v oblasti odbornej prípravy v partnerstve s ďalšími európskymi zainteresovanými stranami, napríklad s Akadémiou európskeho práva (ERA);
10. oceňuje štedrý prísun finančných prostriedkov Komisie na nadnárodné projekty odbornej právnej prípravy v oblasti civilného súdnictva, ale s poľutovaním konštatuje, že tieto finančné prostriedky sa dajú veľmi ťažko získať a účinne využívať, čo je spôsobené prevažne nepružnosťou súčasného systému; okrem toho si všimá problémy s refundovaním nákladov, ktoré vznikli počas spolufinancovania programov odbornej prípravy, a skutočnosť, že organizácia takýchto programov si vyžaduje profesijné organizácie, ktoré sa na základe požiadaviek stanovených Komisiou usilujú o viazanie vysokých finančných prostriedkov; žiada preto pružnejší a inovačnejší prístup Komisie s cieľom umožniť organizáciám s nevelkými finančnými tokmi, aby sa uchádzali o organizovanie programov odbornej prípravy;
11. konštatuje, že dôsledkom prístupu k právu Únie ako samostatnému predmetu v rámci vzdelávania a odbornej prípravy právnikov a sudcov je jeho marginalizácia; preto tiež odporúča, aby sa do všetkých základných oblastí právnického vzdelávania a učebných plánov právo Únie začlenilo ako samozrejmosť; domnieva sa, že komparatívne právo by malo byť kľúčovým prvkom univerzitných vzdelávacích programov;

Utorok 23. novembra 2010

12. berie na vedomie, že vzdelávanie a odborná príprava patria v prvom rade do pôsobnosti členských štátov a vyzýva Komisiu, aby začala diskusiu so všetkými subjektmi zodpovednými za právne vzdelávanie v záujme dosiahnutia týchto cieľov; odporúča tiež, aby boli právnici v EÚ v dlhodobom horizonte povinní ovládať na pracovnej úrovni okrem svojho materského jazyka aspoň jeden jazyk Únie; domnieva sa, že tento cieľ by sa mohol posilniť okamžite prostredníctvom vyššieho financovania a podpory študentov v tom, aby sa počas štúdia práva zapájali do programov typu ERASMUS;

13. berie na vedomie ambiciózný cieľ štokholmského programu, ktorým je ponúknuť európske programy odbornej prípravy polovici sudcov, prokurátorov, justičného personálu a iných pracovníkov v oblasti práva zapojených do európskej spolupráce pred rokom 2014, a požiadavku, aby sa na tento účel využili najmä existujúce školiace inštitúcie; poukazuje na to, že Sieť predsedov najvyšších súdov, Európska sieť rád pre súdnictvo, Združenie rád štátnych a najvyšších správnych jurisdikcií a sieť Eurojustice európskych generálnych prokurátorov, súdni úradníci a právnici z praxe môžu súdnictvu v mnohom pomôcť tým, že budú koordinovať a podporovať odborné vzdelávanie, vzájomné spoznávanie právnych systémov iných členských štátov a uľahčovať riešenie cezhraničných sporov a problémov, a preto sa domnieva, že je potrebné podporovať ich činnosti a poskytovať im dostatočné finančné prostriedky; ďalej sa domnieva, že toto musí viesť k riadne financovanému plánu európskej odbornej justičnej prípravy, ktorý sa vypracuje v spolupráci s uvedenými justičnými sieťami, pričom sa zamedzí zbytočnej duplikácii programov a štruktúr, pričom by to mohlo viesť k zriadeniu Európskej justičnej akadémie zahŕňajúcej Európsku sieť odbornej justičnej prípravy a Akadémiu európskeho práva;

14. domnieva sa, že hlavne vo fáze koncipovania právnych predpisov Únie, a to najmä v oblasti občianskeho a rodinného práva, by sa mal vytvoriť priestor nato, aby sa sudcovia členských štátov a Únie mohli vyjadriť k čisto technickým stránkam navrhovaných opatrení, a tak zabezpečiť, aby sudcovia na vnútroštátnej úrovni mohli vykonávať a uplatňovať budúce právne predpisy s čo najmenšími ťažkosťami; zastáva názor, že by to mohlo pomôcť aj pri vytváraní ďalších kontaktov medzi sudcami, čím by sa otvorili nové možnosti komunikácie; jednoznačne víta prínos vnútroštátnych súdnych orgánov v priebehu legislatívnych postupov;

15. domnieva sa, že Komisia by sa mala prednostne zaoberať riešením ťažkostí spôsobených nezrovnalosťami vo vnútroštátnom procesnom práve (napr. premlčacie lehoty a prístup súdov k zahraničnému právu); vzhľadom na kľúčový význam tohto hľadiska navrhuje, aby sa dátum pre správu Komisie o fungovaní súčasného režimu EÚ týkajúceho sa cezhraničného občianskeho práva procesného posunul z roku 2013 na koniec roku 2011; naliehavo vyzýva Komisiu, aby zareagovala na jeho uznesenie z 1. februára 2007 ⁽¹⁾ tým, že urýchlene predloží návrh spoločnej premlčacej lehoty pre cezhraničné nároky na náhradu škody v prípadoch ujmy na zdraví a smrteľných úrazov;

16. víta zelenú knihu o možnostiach politik s cieľom dosiahnuť pokrok v oblasti európskeho zmluvného práva pre spotrebiteľov a podniky z 1. júla 2010 a podporuje ambicióznú iniciatívu Komisie v oblasti nástroja zmluvného práva Únie, ktorý môžu dobrovoľne uplatňovať zmluvné strany (KOM(2010)0348);

17. zdôrazňuje význam cezhraničného súdnictva pri riešení prípadov podvodných a zavádzajúcich obchodných praktík, ktoré majú svoj pôvod v jednom členskom štáte a zameriavajú sa na jednotlivcov, mimovládne organizácie a MSP v inom členskom štáte;

18. upriamuje pozornosť na uznesenie Európskeho parlamentu z 10. marca 2009 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach ⁽²⁾ a naliehavo vyzýva Komisiu, aby podnikla kroky na zlepšenie spolupráce medzi súdmi členských štátov na účely vykonávania dôkazov a zvyšovania účinnosti nariadenia (ES) č. 1206/2001, najmä tým, že zabezpečí, aby súdy a právnici boli o ňom lepšie informovaní a podporovali široké využívanie informačných technológií a videokonferencií; domnieva sa, že by mal existovať bezpečný systém posielania a prijímania e-mailov a že týmto záležitostiam by sa mala venovať európska stratégia elektronickej justície;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 250 E, 25.10.2007, s. 99.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 87 E, 1.4.2010, s. 21.

Utorok 23. novembra 2010

19. víta skutočnosť, že akčný plán obsahuje legislatívnu iniciatívu na vypracovanie nariadenia o zvýšení účinnosti vykonávania rozsudkov, pokiaľ ide o transparentnosť aktív dlžníka, a podobného nariadenia o skonfiškovaní prostriedkov na bankových účtoch; zdôrazňuje však komplementárny charakter oboch návrhov, ktoré by sa mali predložiť čo najskôr;
20. domnieva sa, že význam takýchto iniciatív v období hospodárskeho poklesu vzrastá;
21. vyzýva Komisiu, aby čo najskôr pokročila v týchto iniciatívach a zamerala sa pritom na možnosť využitia samostatného európskeho opravného prostriedku na zverejnenie veľkosti majetku a/alebo zaistenie majetku v cezhraničných prípadoch;
22. zdôrazňuje, že táto oblasť má významné finančné dôsledky a vplyv na poškodenie povesti; tento účel vyzýva, aby sa preventívne využívali alternatívne mechanizmy riešenia sporov;
23. je presvedčený, že upevňovanie právnych ustanovení prostriedkami uvedenými v tejto správe by malo určite viesť k rozvoju a posilňovaniu hospodárskych a profesijných vzťahov, čo prispieva k vytváraniu skutočného jednotného trhu;
24. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili jednotnejšie uplatňovanie právnych predpisov EÚ (pokiaľ ide o ich procedurálne stránky) a zamerali sa pritom na štandardizované pravidlá a administratívne postupy, ktoré by sa mali uplatňovať v oblastiach právomocí Únie, medzi ktoré patrí daňovníctvo, clá, obchod a ochrana spotrebiteľa, v medziach stanovených zmluvami EÚ s cieľom zabezpečiť riadne fungovanie jednotného trhu a slobodnú hospodársku súťaž;
25. zdôrazňuje, že cieľom Štokholmského programu je vytvorenie európskeho priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý zabezpečuje občanom základné práva vrátane práva na slobodu podnikania s cieľom rozvíjať podnikanie vo všetkých odvetviach hospodárstva;
26. dôrazne podporuje Komisiu v jej zámere prijať právne predpisy, ktorými sa znížia obchodné a transakčné náklady, najmä malých a stredných podnikov;
27. podporuje spoločné iniciatívy Komisie a členských štátov na podporu cezhranične pôsobiacich malých a stredných podnikov v rámci celej EÚ, a to prostredníctvom odstránenia byrokracie v záujme citeľného zníženia administratívnej, finančnej a regulačnej záťaže; víta nadchádzajúcu revíziu smernice o oneskorených platiach;
28. zdôrazňuje, že správne fungovanie jednotného trhu podporuje Európsky priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a prispieva k posilneniu európskeho modelu sociálneho trhového hospodárstva; rovnako uznáva, že vytvorením európskeho priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti sa posilní jednotný trh, a najmä ochrana spotrebiteľa;
29. zdôrazňuje, že v článku 12 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa ako všeobecne platné ustanovenie opätovne potvrdzuje, že pri definovaní a vykonávaní ostatných politík a činností EÚ by sa mala zohľadňovať ochrana spotrebiteľa; zdôrazňuje význam navrhovanej novej smernice o právach spotrebiteľov, ako aj nadchádzajúcej aktualizácie smernice o organizovanom cestovaní, smernice o nekalých obchodných praktikách a smernice o klamlivej a porovnávacej reklame;
30. vyzýva Komisiu, aby pomocou legislatívnych a nelegislatívnych prostriedkov zabezpečila odstránenie všetkých prekážok, ktoré bránia vývoju elektronického obchodovania a ktoré boli najnovšie vymedzené v digitálnej agende z roku 2010; naliehavo žiada, aby sa urýchlene našlo riešenie cezhraničných obchodných problémov v oblasti spotrebiteľských nákupov uskutočnených on-line, najmä pokiaľ ide o platby a cezhraničné dodávky; zdôrazňuje potrebu zvýšiť dôveru spotrebiteľov a podnikov v cezhraničné elektronické obchodovanie aj posilnením boja voči počítačovej kriminalite a falšovaniu; žiada o vypracovanie charty práv spotrebiteľa EÚ pre oblasť on-line služieb a elektronického obchodovania;

Utorok 23. novembra 2010

31. opakuje svoju výzvu adresovanú Komisii, aby zaručila, že Európsky parlament bude bezodkladne a v plnom rozsahu informovaný o napredovaní rokovaní o dohode ACTA v každom štádiu rokovania s cieľom dodržiavať literu aj ducha Lisabonskej zmluvy, ako aj svoju žiadosť o ďalšie ubezpečenie, že dohodou ACTA sa nezmení *acquis* EÚ v oblasti vykonávania práv duševného vlastníctva a základných práv; vyzýva Komisiu, aby sa viac angažovala v súvislosti s tretími krajinami, ktoré nie sú zapojené do rokovaní o dohode ACTA, najmä s rýchlo sa rozvíjajúcimi krajinami;

32. upozorňuje na problémy spojené s právnou neistotou v súvislosti s obchodnými výmenami smerujúcimi z krajín a do krajín mimo EÚ a s otázkou príslušnosti súdov v prípade urovnania existujúceho sporu; poznamenáva, že hoci existujú zásady medzinárodného práva súkromného, ich vykonávanie predstavuje celý rad problémov, ktoré sa týkajú v prvom rade spotrebiteľov a malých podnikov, ktoré často nepoznajú svoje práva; okrem toho podčiarkuje nové právne problémy, ktoré vyplývajú z globalizácie a rozvoja internetových transakcií; zdôrazňuje potrebu zaujať na medzinárodnej úrovni ucelený prístup s cieľom zabrániť tomu, aby spotrebiteľia a malé podniky trpeli v dôsledku svojej situácie;

33. upriamuje pozornosť Komisie, pokiaľ ide o oblasť práva obchodných spoločností, pretože je ovplyvnené medzinárodným právom súkromným, na uznesenia Európskeho parlamentu z 10. marca 2009 s odporúčaniami pre Komisiu, ktoré sa týkajú cezhraničného premiestňovania sídla spoločnosti (2008/2196(INI), zo 4. júla 2006 o nedávnom vývoji a vyhlídkach v súvislosti s obchodným právom a z 25. októbra 2007 o európskej súkromnej spoločnosti a o štrnástej smernici o práve obchodných spoločností týkajúcej sa presunu sídla spoločnosti, ako aj na rozsudky Súdneho dvora vo veciach *Daily Mail a General Trust*, *Centros*, *Überseering*, *Inspire Art*, *SEVIC Systems a Cartesio*;

34. berie na vedomie rozsudok vo veci *Cartesio* v tom zmysle, že ak v práve Únie neexistuje jednotné vymedzenie spoločností, ktoré môžu mať právo usídlenia na základe jednej väzby určujúcej vnútroštátne právo uplatniteľné na konkrétnu spoločnosť, otázka, či sa článok 49 ZFEÚ uplatňuje na spoločnosť, ktorá sa chce oprieť o základnú slobodu zakotvenú v tomto článku, je predbežnou záležitosťou, ktorú možno pri súčasnom stave práva Únie rozriešiť iba na základe rozhodného vnútroštátneho práva; okrem toho konštatuje, že v rámci pokroku v oblasti práva obchodných spoločností plánovaného v zmluve, ktorý sa má dosiahnuť prostredníctvom právnych predpisov a dohôd, sa zatiaľ neriešili rozdiely v právnych predpisoch rôznych členských štátov, a teda ešte neboli odstránené; poznamenáva, že to poukazuje na existenciu medzery v práve Únie; opakuje svoju žiadosť o odstránenie tejto medzery;

35. dôrazne vyzýva Komisiu, aby na haagskej konferencii vyvinula maximálne úsilie o oživenie projektu medzinárodného dohovoru o rozsudkoch; domnieva sa, že Komisia by mohla začať s rozsiahlymi konzultáciami (o ktorých bude informovať Európsky parlament a zapojí ho do tohto procesu) o tom, či by mali mať pravidlá v nariadení (ES) č. 44/2001⁽¹⁾ recipročný účinok, aby sa tak ostatné krajiny, najmä Spojené štáty, motivovali k obnoveniu rokovaní, zastáva názor, že by bolo predčasné a nerozumné uvažovať o recipročnom účinku pravidiel tohto nariadenia prv, než bude dostatočne jasné, že pokusy o obnovenie rokovaní v Haagu boli neúspešné, a že z uskutočnených konzultácií a štúdií vyplynie, že tento krok by občanom, podnikom a právnickej obci priniesol pozitíva a výhody;

36. vyzýva komisárku pre spravodlivosť, aby zabezpečila, že Európsky parlament bude v budúcnosti dôkladnejšie zapojený do činností Komisie a Rady na haagskej konferencii prostredníctvom parlamentného pozorovateľa a pravidelných vyhlásení určených príslušnému parlamentnému výboru; v tejto súvislosti pripomína Komisii inštitucionálny záväzok k tomu, že Komisia bude s Európskym parlamentom plne spolupracovať na činnostiach v rámci haagskej konferencie, ktorý v septembri 2006 prijal v Európskom parlamente komisár Frattini;

37. vyzýva Komisiu, aby v plnom rozsahu zastávala svoju úlohu v rámci činností haagskej konferencie; naliehavo vyzýva Komisiu, aby prijala kroky, ktorými zabezpečí, že EÚ ratifikuje haagsky dohovor o ochrane dieťaťa z 19. októbra 1996;

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1).

Utorok 23. novembra 2010

38. je odhodlaný zriadiť medziparlamentné fórum o činnosti haagskej konferencie; domnieva sa napríklad, že podpora haagskej konferencie autonómii strán v zmluvných vzťahoch v celosvetovom meradle má z hľadiska vyhýbania sa záväzným pravidlám také závažné následky, že by sa o tejto téme malo diskutovať a uvažovať na demokratických fórach po celom svete;

39. konštatuje, že Komisia vytvorila arbitrážnu pracovnú skupinu; varuje Komisiu pred tým, aby v tejto oblasti prijala akúkoľvek legislatívnu iniciatívu bez uskutočnenia otvorených konzultácií, do ktorých bude plne zapojený Európsky parlament; vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že zástupca príslušného parlamentného výboru bude prizvaný na účasť vo všetkých takýchto pracovných skupinách, a domnieva sa, že bez toho, aby sa zmenšoval význam práva iniciatívy Komisie, by mal mať Európsky parlament právo vymenovať člena alebo členov takýchto pracovných skupín, aby sa zabezpečil ich skutočne reprezentatívny charakter;

40. zdôrazňuje, že je potrebné zabezpečiť vzájomné uznávanie úradných dokumentov vydaných členskými štátmi; víta úsilie Komisie umožniť občanom, aby realizovali svoje právo na slobodu pohybu, a rozhodne podporuje plány, ktoré umožnia vzájomné uznávanie účinkov dokladov o občianskom stave; žiada, aby sa vyvinulo ďalšie úsilie o zníženie prekážok, ktoré stoja v ceste občanom pri vykonávaní práva na slobodný pohyb, najmä so zreteľom na prístup k sociálnym dávkam, na ktoré majú nárok, a na ich právo hlasovať v samosprávnych voľbách;

41. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a vládam a parlamentom členských štátov.
